

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTER JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Készen állunk...!

A Z új magyar gazdasági rend, az új Magyarország szág gazdasági jövője bontakozik ki a Társadalmi Egyesületek Szövetségének Ipari Szakosztályában, ahol az ország legkiválóbb gazdasági szakemberei vitatták meg a dolgozó és alkotó magyarság életét. Száz-ezer dolgozó magyar iparos nevében mondunk most köszönetet az ott folyó munkáért, amely szellemünk és programunk szerinti újnemesi munka volt, amelynek minden gondolatával azonos a mi törekvésünk is.

Fenállásunk óta a népi és szociális eszme, a közöségi szempont és tervszerűség természetes jogait követeltük és ebben a szellemben neveltük évtizedeken át ifjú dolgozóink tizezreit, akik állítjuk, Magyarország egyetlen egyesületében nem részesületek komolyabb, átfogóbb, eredményesebb nevelésben. A mi életünk kezdetétől fogva abban az új gazdasági és társadalmi rendben pergett, amelynek középpontjában a munka törvénye áll, amelyben csak munkával — minőségi-munkával! — lehet előrejutni, megélhetést és jólétet biztosítani. Mi tervszerűen és tántoríthatatlan hittel készülünk a mára és a holnapra, mert tudtuk, hogy annak el kell következni.

Igen, gazdasági rendszerváltozásra van szükség és ennek a rendszerváltozásnak el is kell jönni, mintahogy eljön minden olyan dologban a változás, amely új életünk kiteljesedését csak szikrányit is hátráltatja. Eljön, mert már maradéktalanul magyarok és keresztények akarunk lenni! Ez ma száz-ezer dolgozó magyar iparos ifjú, a tudás és társadalmi iskolázottság fegyverével felszerelt újnemesi életprogramja.

Teljes mértékben küzdöttünk és küzdünk a magyar ipar átszervezésének, a minőségi termelésnek, az irányított fogyasztásnak és az egész ipari terveződésnek megteremtéséért, sőt ma már ennek az új életet teremtő nagy tervnek kiképzett munka-katonáit adhatjuk a Hazának. Erre neveltük őket, ez volt minden heti összejövetelünk, minden megbeszélésünk végső célja, mert ebben látjuk a milliós magyar iparos-rend gazdasági, kulturális és társadalmi felemelkedésének eszközét. A magyar iparosság totális szervezete, az iparosrend, az iparosrend megszervezése lebegett mindig a

szemünk előtt. Itt látjuk ma is a mi legnagyobb hivatásunkat. 85 évi céltudatos munkánk eredménye beléivódott erősen a magyar iparosság jövőjébe és nemcsakára hálás lesz az ország azért, hogy jövőbe néző, nagy emberek minden hivatalos elismerés nélkül, magánéletük féltett óráit áldozták nemcsak hivatásérzetből, soha meg nem szünő szeretettel a magyar iparos ifjúságért. A Legényegyletek igazi nagysága csak most bontakozik ki igazán és céhfőiskolánk kiképzett ifjúsági vezetői itt találják meg nemes munkájuk igazi egyetli területét.

Most már igazán elérkezett az idő arra, hogy a magyar iparos társadalomban a számarányunkhoz és képzettségünkhöz méltó helyet elfoglalhassuk. Csendben, reklám nélkül dolgoztunk, a jövőben is úgy akarunk, de számon tartunk minden posztot, mert elveinkhez híven csak a munka, a rátermettség és a velejáró teljesítmény szabja meg az előrejutást. Az boldoguljon, aki több és jobb munkát tud adni, mert a közösség érdeke ezt kívánja. Alkalmunk volt befolyani a magyar iparosnevelés iskolai vonatkozásaiba is. Az új magyar tanonciskola a szellemünk szerinti iparosnevelés leg-erősebb fellegrvára lesz. Szakembereink ott vannak az új magyar élet minden megmozdulásában és minden reményünk meg van arra, hogy a magyar iparosság az új Magyarország igazi újnemessége lesz. És ma, amikor Legénynapot ül az ország, ennek a mindent legyőző nagy öntudatnak, magabizásnak, elhivatottságnak kell sugározni minden újnemesi arcon. A kívülállók soha sem láthattak be igazán egyetli munka-kohóinkba, így nem is ejtik, mik vagyunk ma, számolni is csak annyiban számolnak velünk, amennyit hivatalosan árultunk el magunkról, de Nektek tudnotok kell Testvérek, hogy egy olyan szervezetnek vagytok a katonái, amely életetek és boldogulástok kulcsát teszi a tarsolytokba, amely féltő gonddal vigyázza minden lépéteket, mert titeket tart az ország egyik legnagyobb kincsének, a felbecsülhetetlen értékű magyar iparosság példatadó újnemesi hőseinek! Isten áldja Testvérek!

GARA IMRE.

A VEZETÉS MŰVÉSZETE

(Szemelvény a Céhfőiskola anyagából.)

A vezetés (nevelés) művészete abban áll, hogy a körünkben élő embereket egy meghatározott eszmény, cél érdekében befolyásoljuk, legjobb erőiket, tehetségüket kibányásszuk, hogy alkalmassá tegyük minden szép és nemes befogadására. A mi eszményünk a Munkás Krisztus; a cél eszményünk követése, csodálatos isteni életének megértése és befogadása, hogy vele Hazánkat és Nemzetünket igazán szolgálhassuk.

Környezetünk sokféle lelki-összetételű, jellemű ifjúból tevődik össze. Nem vagyunk egyformák. Amire az egyik könnyen magától rájön, a másik arra süket, érzéketlen. Másképpen kell az egyikkel bánom, másként a másikkal. Ha így nézem a munkát, a vezetés művészete tulajdonképpen a bánás, — az emberekkel való bánás — művészetét jelenti. Ez pedig nagyon komoly dolog. Szinte ettől függ minden eredmény. Ez a mozgalmi siker frigyelt titka.

Itt most sorozatokban néhány olyan ember-típust mutatok be Nektek, akikkel naponta találkoztok, akiket állandóan megfigyelhettek, akik viselkedése, élete előtt sokszor oly megdöbbenne, olyan értetlenül álltok. Miért? Mert nem ismeritek. Nem ismeritek legbensőbb énjét, mozgató-rúgóját, mert titkolta, elfedte igazi valóját és a Ti gyakorlatlan szemetek nem tudta kifürkészni a titkát. Most ezekről a féltve takart titkokról lebbentem el a fátylat és én tudom, hogy ezzel nagy szolgálatot tesztek úgy a megfigyelőnek, mint a megfigyeltnek, de legtöbbit az újnemesi közösségnek, mert ezzel a megismeréssel hozlak legjobban Benneteket össze, hisz szeretni, becsülni — újra ismétlem — csak azt tudjuk, akit megismertünk.

Tegyük műtőasztalra legelőször a **félénk, visszahúzódó, elzárkózó típust.** Vizsgáljuk meg őt.

A csendes, alkalmazkodó viselkedés jellemzi. Kerül minden olyan alkalmat és helyzetet, amely környezéttel összeütközésbe hozhatná. Halk beszéde, választékos kifejezése, hallgatag magatartása elárulja, hogy ez a típus befelé éli az életét, társaitól, olykor még legközelebbi hozzátartozóitól is visszavonultan. Kötelességet pontosan, lelkiismeretesen és nagy buzgalommal teljesíti. Cselekvései egész vonalán azonban a határozatlanság uralkodik, mintha mindig attól félne, hogy helytelenül cselekszik. Gonddal figyel környezete reá vonatkozó megjegyzéseit, bár látszólag szeretne teljesen elzárkózni tőle. Félénk beállítottsága megfosztja a kezdeményező erőttől s így érhető, ha húzódik vezető szerepek vállalásától, bár alkalmatlan is ilyenre. Ha mégis valamilyen megbízatást kap, hamar kiütözik erélytelensége és tehetetlensége. Mivel befelé éli életét, önmagával van elfoglalva s gyakran tapasztalható, hogy szórakozott. Ilyenkor, ha megszólítják, összeherezen és zavart lesz, mintha más égtájak felől érkezett volna vissza. Szereti az egyedüllétet, mert ott gondolataival elvonulva szabadon és főleg zavartalanul foglalkozhat. Közösségi kapcsolatai gyarlók és lazák, mivel visszavonuló természete nem kedvez a társas kapcsolatok kiépítésének. Ha mégis barátkozik, aláveti magát a barátnak elismert személy akaratának. Jó és hűséges barát, akire mindenkor lehet számítani. A külvilág feléje áramló hatásait, benyomásait érzelmein keresztül éli meg. Nála a cselekvés, gondolat, törekvés, akarat stb. érzelmi hullámzásokat eredményez. Itéleteinek irányát (jó-rossz) is érzelmi szabják meg. Általában bonyolult és rendkívül nehezen megközelíthető jellem.

A következő közlésünkben azt mutatom be, miért ilyen és hogyan lehet értéké tenni.

AZ IPAROSISZTESSÉGET támadták a napokban egy nagyjelentőségű ipari értekezleten. A pontatlanság, a minőség, a kidolgozás silánysága stb. szerepeltek a vádban. Csak a nevekre voltam kíváncsi. Nem csodálkoztam. A névjegyzék áttanulmányozása után meg kell állapítanom, hogy egy sem volt közülünk való de nagyon sok azok közül, akiket egyik legelőkelőbb társadalmi egyesületünk így jellemez: „a legveszedelmesebb nemzetközi zsidó kalandorok ideáramlottak Magyarországra s itt azonnal kaptak iparjogot, hitelt és meleg otthont“.

Bizonyára a legféltettebb erkölcsi alapunk, a becsületünk, a magyar iparosizsátság meggyalázása volt a hála ezért a meleg otthonért. Bizonyára el lehetünk készülve a hála és köszönet egyéb megnyilatkozására is. A legfájdalmasabb ebben az, hogy ez a szellem megméltalmazott olyanokat is, akik névben és származásban ugyan magyarok, de erkölcsben

Iparos az izlés katonája!

Testvér, adj magadca!

Milyen csunya testtartással álltál tegnap előttem. Bizony nem látszott meg rajtad, hogy kiművelt testű levante vagy. Látod az okos embecek mindenből hasznot húznak. Te is felhasználhatnád azt amit a levante foglalkozáson tanulsz. Ma minden jó magyar ember katonaszemmel nézi a világot és szinte fáj mikor a nemzet jövője az ifjúság nem katonás megjelenésű. Aki nem katonás, az csőcseléknek számít. Ha külső viselkedésed fegyelmellen, milyen lehet a belső?!

azonosakká lettek „dicső példaképeikhez“. Mindezen csodálkozó Testvér? En nem! Mert addig, amíg a nyugati államok gazdasági politikája védte a népe érdekeit, addig a régi magyar kormányok olyan törvényeket diktáltak, amelyek megnehezítették a keresztény polgárok boldogulását a gazdasági élet minden terén. Ez a liberális politika adta a közgazdasági hatalmat zsidó kézbe, ezért lett a magyar iparos másodrendű polgár, kiközösítő nyomorultja a saját hazájának. Nem volt még egy ország Európában, amelyik olyan népellenes törvényeket hozott volna, mint a múlt század liberális Magyarországa... és kikért?, azokért, kik ma így fizetnek vissza a temételen jóért, azért az erkölcsstelen dédelgetésért, amelyet saját népünk rovására élveztek. Krisztus nemes haragja kikorbácsolta őket a templomból... ki, ki velük a magyar munka áldott templomából, hogy ne méltelyessenek tovább, hiszen csak szégyenkezniük kell miattuk!

Uj Nemesség a Te mindened!

A nap szikrázva ontja sugárkévéjét. Telehinti vele a fájat. Gyönyörű virágillatú reggel. A fűszálakon még csillog a harmat. Kékes színű ködfátyol takarja a távoli hegyek tetejét. Sűrű erdő közepén vagyunk. Vigan csobogva folydogál előttünk szeszélyesen kanyarogva, egyes helyeken bájos vízesést alkotva, a Cuha patak.

Jókedvűen vágnak neki az erdőknek. Templomi csend fogad. A hatalmas tölgyfák némán állanak egymás mellett. Sűrű lombkoronájuk között csak elvétve surran be a nap sugar. Egy csoportban fenyőfák állnak hosszú tobozaikat, mint néma csengőket, rázogattják. Fűgő mokus ugrál ágai között. A tisztáson apró pástorkunyhó. Nem messze békés tehéncsorda legelész. Csendben baktatunk. Mindenki lelkét lenyűgözte az erdő titokzatos, ünnepi csendje. Lassan ritkulni kezd az erdő. Szelíd lejtőn haladunk feléle. A nap már jó magasan jár az égen. A réten annyira virág, hogy félve lép az ember közöttük, az az érzés, hogy élnek, éreznek és fáj nekik, ha rájuk taposunk. Az országút fehér csíkja kigyózáva halad előttünk. Autók suhannak tova, hatalmas porfelhőt hagyva maguk után. Jobbról hatalmas erdő, balról szelíden hullámzó búzatáblák. Távolabb egy magas hegy körvonalai bontakoznak ki. Tetején régi várrom. Oda igyekszünk. Apró falu ül a hegy aljában. A hegy tetején, gondozott kis kertben áll a templom, keresztre ragyog a napfényben. Megkondul a harang. Misére harangoznak. Megnyílnak a kiskapuk. Ünneplőbe öltözött férfiak, asszonyok, fiúk, lányok tarka összevisszaságba sietnek az Isten házába. Mi is betérünk. Az oltáron sok virág, a gyertyák halvány fénye bearányozza a régi Mária-képet. Megszólt az orgona. Az emberek éneke együtt száll a tömjén illatával a magasságbeli trónja elé. Kisimulnak a ráncos homlokok, békkesség szállja meg a szíveket. A szenteltvíz, mint áldott harmat hull. Vége a misének. Az emberek kifelé indulnak. Üres lett a templom. Mi még maradtunk. Olyan jól esett az egész heti idegfeszítő rohanás után az áldott csend, a békkesség, az Isten közlése.

A hegytetőn élénk szél nyargal. Kopár sziklák között árvalányhaj. A beomlott várfalak között fölburjánzott a gaz, a falak réseiben varjak tanyáznak. Valamikor eleven élet

zajlott falai között. Századokon át dacolt a viharral. Ma már csak emlékek a hajdani dicsőség. A várból festői kilátás nyílik, lenyűgöz, órákon át gyönyörködünk. A távoli faluk, mint apró fészkek ülnek a hegyoldalon. Sudár jegenyefák sorakoznak az utak mentén. A távoli hegyek kékje lassan ködbevész. Alkonyodik. Hűvös szél kerekedik. A faluban csendes békkesség. Az emberek csoportokba verődve beszélgetnek a kapu előtt. Szelíd füst száll a kéményekből. Megkondul az esti-harang. Hangja csengve-bongva tovaszáll az alkonyatban.

Bognár Piroska
veszprémi Napsugárka.

Szeretettel mutatjuk be, Bognár Piroskát, tehetséges Napsugárkákat, aki egy szép társas kirándulásuk emlékét dolgozta itt fel. Szívesen látjuk újnemesi Testvéreink ilyen tárgyú írásait is, de még inkább azokat, amelyek községük életével, multjával, jelenével, ipari életével, egyleti életével stb. foglalkozik.

Álmodj cólam...

Gondolj redm Szerelmesen, Harmatos-szép Nyár-reggelen.

Álmodj rólam Éjszakákon, Ha átölel, Édes dlom. —

Gondolj redm Holdas este, Mosolyogva, Szívrepesve.

De ha szíved Nem hív engem, Bocáss meg, hogy Hinni mertem.

Bajkó Antal
Szászrégeni tag.

A NAPSUGÁRKÁK szervezése igen szép eredménnyel folyik. Különösen ott, ahol a vezetésre kiválóan alkalmas **Hölgyvezető** talál az elnökség. A Napsugárkák az Egyletek igazi napsugarai lehetnek, ha az ifjúság úri, lovagias, valóban újnemesi szellemben fogadja őket. Mennyi báj és finomságot tudnak széthinteni maguk körül ezek a kedves leánykák és milyen hálásak az úri modorért, amivel körülveszi őket az ifjúság. A Napsugárkák az egyleti ifjúság legközvetlenebb társadalmi nevelői, ha női méltóságukhoz méltóan viselkednek a fiúkkal. Erre a nevelésre jó támpontot ad a május 1. számban megjelent cikkem. Kérem próbálják meg.

A mesterdalnoki mozgalommal kapcsolatban szeretném kedves barátaimmal és olvasóimmal megismertetni a magyar zene lényegét, sajátságát és egy kis összehasonlítást tenni igazi magyar dal és a ma elterjedt, de valójában nem igazi magyar dal között. Mi magyarok büszkén vallhatjuk, hogy nekünk van magyar zenénk, több évezredes multtal, egészen visszanyúlva az ókorba. Testvéreinknek, a hunoknak nagy királyról felmaradt történeti írások igazolják, hogy királyi udvarában nagy zenekar szerepet mulatozóskalkalmával.

A mi ősi magyar zenénk skálarendszere a félhang nélküli ötfokú, pentatonikus (penta-öt) skála volt. Ázsiai eredetű és keletkezése visszanyúlik a Krisztus előtti évezredekbe.

Az igazi magyar zene játéossága a szinkopa, melyben ugyanúgy mint a nyelvünkben a rövid szótagra hosszú következik. A mai magyar nótá ritmusatlan, vagyis kiki úgy játsza, színezi, ahogy neki tetszik.

Az igazi magyar zene nem ilyen, hanem ritmusos. Benne lüktet, él és lélegzik a magyar ember teljes lelkivilága. Csak gondoljunk a Ritka búza c. szép dalunkra, amely már a 15-ik század derekán is ismeretes volt. Mennyi élet, mennyi derű és elevenesség van abban. Ez az elevenesség csak egyformán nyilatkozhat meg, magyarosan, úgy, ahogy a magyar szív diktálja. Nem lehet elstetni, nem lehet agyoncifrázni. Csárdásainkban is ez a ritmus él. Ez teszi elevenné a magyar népi táncot, melynek változatossága, gazdasága, szépsége is azt bizonyítja, hogy a magyar zenében élet, történelem, lelkiség van. Ezt az igaz magyar lelkiséget akarjuk közelebb hozni Testvéreinkhez, mesterdalnokainkhoz és mindenkihez, aki magyar, aki léleken is magyarul akar válni. Kérjük, kísérelje figyelemmel meginduló cikksorozatunkat. Tanulnak, gazdagodnak, szórakoznak vele és ami a legfontosabb, megtanulnak magyar szemmel látni, magyar szóval érezni a zenében is.

Tolnai E. László.
Budapesti tag.

A népek élete nem más, mint megoldott vagy elhibázott történelmi feladatok sorozata. Vigyázz! Napjainktól függ, hogy élünk, vagy halunk!

Az ujnemesi harc fegyvertárából

(Második közlemény.)

NAGY-MAGYARORSZÁG 21 milliónyi lakosának több, mint a fele (54 százalék) magyar volt (mintegy 11 millió). Az ország megesebnítése következtében 3 és fél milliónyi magyar testvérünk maradt az elszakított részekben. Ezek közül újabb több, mint 2 millió visszakerült hozzánk, de még mindig 1 milliónál több magyar él idegen uralom alatt: Erdélyben félmillió, a Délvidéken félmillió, a Felvidéken mintegy 200 ezer magyar él. A legnagyobbodott csonkaország 13 és félmilliónyi lakosságának 80 százaléka magyar.

De külföldön és a Föld legkülönbözőbb országaiban is élnek kisebb-nagyobb számmal magyarok.

Igy Európa más országaiban több, mint 100.000 főnyi magyar telepedett le. A tulajdonképpeni Romániában számuk meghaladja a 70.000-et. Ezek főleg Bukarestben élnek. Nagyobb számban vannak még magyarok Franciaországban, Belgium bánya-és iparvidékén (Párizsban és környékén több, mint 10.000 magyar él), Németország városaiban (különösen Berlinben és Bécsben). Amerikába a múlt század közepe óta közel egymilliónyi magyar vándorolt ki. Ezeknek nagyrésze az Egyesült-Államokban telepedett le (New-Yorkban 80.000, Clevelandban 45.000, Detroitban, Chicagóban 20.000 magyar él). De újabb sokan vándoroltak ki Kanadába (50.000), Braziliába (mintegy 40—50.000), Argentínába (mintegy 20.000), kisebb számmal (mintegy 10.000) Amerika egyéb országaiba. De élnek még elszórva magyarok Ázsia nagyobb városaiban, az ázsiai és afrikai trópusi gyarmatokon, a legkülönbözőbb munkakörököt töltve be.

AFÖLD EGÉSZ MAGYAR lakosságát legalább 13 millióra becsülhetjük.

Ha ezek valamennyien együtt élnek a magyar medencében, mi volnánk a Duna-medence legerősebb és legegységesebb népe. Igy azonban, néprajzi elszigeteltségünkben csak úgy leszünk képesek hivatásunkat betölteni, ha összes elszakított testvéreinkkel egyesülve, minél jobban megszaporodunk és műveltségi fölnyünket továbbra is meg tudjuk tartani. A gyemektelenség és az egyke népünk pusztulását jelenti.

Ma a sok gyerek és a sokgyerekes

családok boldogulásának elősegítése a legkorszerűbb magyar honvédelem. Ezt hirdesd és ezért küzdj Testvér!

EZERÉVES országunk szétdarabolásánál ellenségeink jelszava a népek önrendelkezési joga volt. (Wilson tizennégy pontja.) Nemzeti államokat akartak alkotni a többnyelvű országokból, hogy kiküszöböljék az áldatlan nemzetiségi viszálykodásokat. A feladat megoldható oly területeken, ahol az egyes nemzetiségek különálló nyelvtérületeket alkotnak, de lehetetlen ott, ahol tarka elvegyülésben élnek egymás mellett. Ilyen helyeken az igazság a népszavazás, mely több helyen meg is szüntette a nyugtalanságokat (Sopron, Saar-vidék). Népszavazás

nélkül döntő jelentőségű lehet a történeti joga, vagyis az, hogy melyik nép alkotott államot az ősi megszállás jogán a kérdéses területen. S ha még ez a szempont is vitás, akkor egyedül a magasabb műveltség lehet az irányadó a jogosság megítélésére.

A népszavazást a „nagy magyar perben“ nem engedélyezték, kivéve Sopronnál, ahol tényleg a mi javunkra dőlt el a kérdés. A megszállás tehát a csehek és a románok részéről a történeti jog hangoztatásával történt, vagyis azt mondták, hogy ők előbb voltak a Kárpátok medencéjében, mint a magyarok. A csehek azt állítják, hogy testvéreink a tótokkal, a tótok pedig szerintük Szvatopluk morva-szlávjainak leszármazottjai, akik előbb voltak itt, mint a magyarok. Az oláhok a dákok-román elmélet (kontinuitás) alapján a rómaiakat tartják őseiknek, Dáciát pedig ezen az alapon örökségüknek. A szerbek nem hivatkozhatnak történeti jogra. Jól tudják, hogy mint menekültek csak a török-korban jöttek be hozzánk, határozottan csak mint vendégek, hogy a visszavonuló török hadak bosszúját elkerüljék.

AMIKOR őseink a mai hazájukba bejöttek, itt csak gyér néptöredékeket találtak, azokat is inkább az ország nyugati területein. A Dunántúlon frank fennhatóság alatt szláv alakulatok éltek némi avar és germán néptöredékekkel. A Dunántúl északra eső területen Szvatopluk birodalmának roncsai voltak, az Alföld déli részén pedig szórványos bolgár telepek állottak.

Az itt talált néptöredékeket a magyarság rövid idő alatt mind magába olvasztotta és bekapcsolta állami és társadalmi szervezetébe. A beolvadó szláv lakosság azonban nem cseh volt, de nem is tót, mert hisz a csehek jóelőre kiszakadtak Szvatopluk birodalmából, tótjainkat pedig csak később telepítették be királyaink. Azt a téves állítást, hogy Erdélyben Trajánus császár római telepesei megmaradtak volna s hogy az oláhok (vlachok) ezek utódjai lennének, csak a legutolsó évszázad nemzetiségi harca élezte ki, amikor az addig „oláh“ elnevezés helyett a „román“-t vitték az európai köztudatba. A dákok-román elméletet az elfogulatlan tudomány már különben is megdöntötte. (Folytatjuk.)

Ujnemesi hősi halott

Mély fájdalommal, de a Mindenható akartában megnyugodva, tudatjuk, hogy Onody Imre önképzőköri elnökünk életének 26. évében — egy csetnik támadás alkalmával — hősi halált halt.

Felejthetetlen Bajtársunkat az ujnemesi ifjúság és a mester egylet nagy részvéte mellett helyeztük örök nyugalomra az egri temetőben. A gyászszertartást Ibos Sándor II. elnök végezte az egyleti dalkör közreműködésével. Utolsó útjára az egylet egyenruhás ifjúsági vezetői vitték, majd Kiss Sándor II. dékán búcsúztatta.

„Mint hősi katonát kísértünk utolsó utadra. Tiszta, ujnemesi életedet áldoztat a haza oltárára. De hős és példakép voltál Te itthon is, amikor megfizetted erőddel dolgoztál értünk, amikor naponta gazdagodtunk példaadásodon, törhetetlen ujnemesi hiteden. Te voltál előttünk az ujnemesi eszme hordozója, az új magyar élet tiszta szívű harcosa. Büszke, jó és igaz magyar voltál, olyan, amivé a Te példaadásoddal mindannyiunknak lenni kell. Katona voltál a fegyver alatt, katona voltál az egyletedben, mert aki magyar, az csak katona lehet, a becsület, a munka, az ujnemesi élet igaz katonája“.

Kérjük a jó Istent, mint igazságos bírót, hogy jutalmazzon meg földi munkádért és adja meg lelkednek az örök boldogságot. Isten veled, Imre!

A MAGYAR KÖNYV, a magyar szellem betűezredei sorakoztak fel az elmúlt három napon a magyar városok utcáin. Szemérmes tisztasággal kínálták magukat, hogy örök barátságot köthessenek azokkal, akik lehajolnak értük. Mert barátaink és mestereink a könyvek. Bol, kemény szavak és harag nélkül tanítanak. Olyanok, mintha egy velünk érző testi-lelki jóbarát szólalna meg a lapokról, a néma betűkből... Ha közeledem hozzájuk, nem alszanak, kérdezem őket és felelnek. Ha félreérted őket, nem duzzognak, ha tudatlan vagy, nem nevetnek ki. Szolgálatuk viszonzásul pedig nem kívánnak egyebet, mint valami szerény zugot hajlékod visszavonultságának esendjében. Gondolat-királyok, eszemillomosok kopogtatnak be hozzád a nemes, jó könyvekben, akik élédhozzák az élet minden szépségét, gazdagságát. „Óh, micsoda nagy dolog — írja Gárdonyi Géza, a halhatatlan tanító —, hogy a világ 100 legokosabb, legszellemesebb, legkedvesebb emberét beültethetem a szobámba“. Beültetheted, velük beszélgethatsz, csak vedd kezébe őket. Vedd és szeresd, mert úgysem tudod meghálálni mással azt a kincset, amit tőlük kapsz. Testvér, én elárulom Neked, hogy amikor elolvastam egy könyvet, megcsókolom — mint a Bibliát, — és úgy teszem vissza a könyvszekrénybe. De én csak jó könyvet olvasok, mert sem időm, sem gusztusom nincs a szellemi limonádékra. Úgy tudom, mi mindenben célhoz érni. Engedd meg, hogy ezentúl én válogathassam össze a könyvtáradat, hogy Te is megcsókolhassd a könyved.

Kitüntetett Dékának

Az Országos Enőki Tanács teljes elismerését köszönetét fejezi ki az alábbi Dékán Testvéreknek és részükre az Új Nemesség felkarolásával és az egylet vezetésében elért kiünö minősítésük jutalmául az Új Nemesség „diszoklevélét“ adományozza. Mint helyi munkatársaknak megengedi az „Új Nemesség munkatársa“ cím és az Új Nemesség címerének használatát.

Nevüket pedig számontartjuk, hogy mint kiváló mozgalmi szakembereket magasabb beosztásban részesíthessük.

Dékán Testvérek, beirtátok a neveteket az új-nemességi mozgalom aranykönyvébe.

HORVÁTH JÓZSEF

II. dékán Dombóvár

BOKOR ISTVÁN

II. dékán Körmen

JUHÁSZ PÁL

I. dékán Sátoraljaújhely

BALLAGI BÉLA

II. dékán Sátoraljaújhely

WISSINGER SEBESTYÉN

I. dékán Szekszárd

CZUPPAN SÁNDOR

I. dékán Győr

SZAKÁCS DEZSÓ

I. dékán Győr

RÓZSA LAJOS

I. dékán Veszprém

VÖCSKÓ JÓZSEF

I. dékán Sátoraljaújhely

BARTUSCH JÁNOS

I. dékán Mecsekszabolcs.

A kitüntetettek névsorát következő számunkban folytatjuk.

AZ OLVASÁSNAK egyik alap-törvénye, hogy a könyvekben mindig önmagunkat keressük és azt tartjuk jó könyvnek, amelyben megtaláljuk saját magunkat. Hányszor hallottam, mint legfőbb dicséretet: „Milyen nagyszerű könyv!... Teljesen az én gondolataim!“ A napokban tréjás könyvrazziát tartottam a fiúknál. Látni akartam, mit olvasnak. Hát bizony nem sok örömem volt benne. Sárga könyvek, meg egyébb hitvány 10 filléres ponyvák nagy számmal. „Csak a villamoson szoktam ezt olvasni!...“ Volt a mentető válasz. Igen, ez a tucateMBER védekezése mindig, de ez a legveszedelmesebb. Ilyen vacak fércmunka olvasásakor bele felejtkezik a pénz, a luxus, az utazás, a gazdagság léha mámorába, amit kétkézzel, munkanélkül ont az ilyen szellemi limonádé. Ez a hazúg irodalom, ez a mákonyos, bódító betűmérés, az a legveszedelmesebb valami. Nemlétező dőmvilág ingoványára csalja a jóhiszemű olvasót és mindig azokat, akiknek épen a saját kemény, reális világukkal kell lépétnyomon farkasszemet nézniök. A jó könyvnek nemesak az a hivatása, hogy szórakoztat, nem „büfelejto“, mint a bor, hanem orrosság, amely megacélozza lelki erőnket és kinyitja a szemünket, ahelyett, hogy rózsaszín szemüveggel homályosítaná el látásunkat. A jó író nem megalakudást prédikál, hanem azt mondja: dolgozz, küzdj és bízva bízzál! Az élet nagyon rövid és nagyon kemény küzdelem, amihez teljes lelkierőtökre szükség van. És az ilyen könyvek épen lelkierőtököt lágyítják, puhítják. Lehet így győzni? Mond Testvér, lehet?

Kis irodalomtörténet

A kereszténység elterjedése és megerősödése mintegy négy évszázadra rányomta jellezetes bélyegét kulturális fejlődésünkre. Ez a korszak a kolostori irodalom kora. Az Árpádok alatt dúló háborúk és testvérharok nem kedveztek az irodalmi tevékenységnek. A mélyülők vallásos élet ápolói, a szerzetesek, foglalkoztak ekkor könyvek írásával. A könyveket kódexeknek nevezték, tárgyuk vallásos események és szentéletű emberekről szóló legendák. A szerzetesek kézzel rajzoltatták a betűket, tehát igen lassú, fá-

Nézd Testvér az élet minden vonatkozásban a munka uralkodik. Általa él, küzd és boldogul az emberiség, általa érte el a mai civilizáció egykor szinte elképzelhetetlen nagyságát és ebben mindenkor legelőljárt az ipar. Gyönyörű az iparosi hivatás, mert maga a legnemesebb értelemben vett munka.

radtságos munka volt. Írójuk legtöbbször be sem tudta fejezni. Volt olyan könyv, amely több szerzetes folytatólagos munkájának az eredménye. Ez a kor a magyar költészet és irodalom fejlesztését sajnos, figyelmelen kívül hagyta. Tulajdonképpen ezek a munkák csak annak a bizonyítékai, mennyiben kapcsolódott be a magyarság a középkor nagy vallási szellemközösségébe. A kódexek nyelve latin, de elvétve a középkori írott emlékek között találunk magyar nyelvi maradványokat is. Leghíresebb az ú. n. Halotti beszéd.

Irodalmi Krónikás.

Testvér! Július 1-én a Céhfőiskolád vár!

MUNKAPROGRAM

KIKÜLDÖTT MEGFIGYELŐINK jelentéséből örömmel látjuk, hogy havi munkatervünk, — ott ahol azt fel is használták — igazán jószolgáltatást tett. Az elmúlt hónapban 52 helyen fordultak meg kiküldöttünk és az 52 Egyletből 37-ben a közölt eligazítások alapján folyó, szinte várakozáson felüli pezsgő életet tapasztaltak. Hogy milyen nagy volt a különbség, azt az előttem fekvő jelentés pár sora mutatja, „K...i, B...i (stb. felsorolások) egyletek ifjúsága szinte kieserlődött. Decemberben voltam e körzetben utoljára. Nagyon magára hagyott, lélekletlen ifjúságot találtam akkor. A papi hivatásukkal erősen lekötött 5—6 egyletfélében is dolgozó vezetők bizony csak kevés időt szentelhetek az ifjúságnak, akiket csupán a dékánok tartottak össze. Ott, ahol megfelelő, a vezetésben jártas dékán állott az ifjúság élén, még csak ment valahogy az élet, de ahol a dékán gyenge volt, siralmas állapotot láttam. Idevagyó jelentésemet A. II. alatt mellékelem“ stb., stb. Bizony ez a decemberi jelentés kevés örömet ad nekem és most, ahogy összehasonlítom a megjelölt Egyleteket, ahogy beiktatom a munkagrafikonomba, új munkájukat egy gyönyörűen felfelé futó piros vonal jelzi az emelkedést. Erre az emelkedő piros vonalra ad feleletet a jelentés következő sora. „Meglépett a különbség. Az elnök úrhoz intézett kérdésekre ezt a jellemző választ kaptam: A központ helyesen teszi, hogy havi munkatervében egységes és korszerű munkára sarkalja az Egyleteket. Az Új Nemesség ezzel kiténő szolgálatot tesz mindnyájunknak. Ezt abból is látom, hogy ma már nem porosodik felbontatlanul az újságcsomó a szekrényben, mint azelőtt, hanem eleven tartozéka lett az egyleti életnek. Csak mint jellemző képet mondok el, hogy a múlt hónapban, ma már ismert okból — nem kaptuk idejében a lapot, hát a fiam naponta ostromoltak, megjött-e már, megjött-e már? Nem hagytak békét addig, amíg le nem írtam és nem írtam levelet az elmaradás miatt. Ez lett nekünk az Új Nemesség, hála Istennek —“

Az Új Nemesség még több, még

sokkal több akar lenni. Barát, élettárs, útmutató. Tudjuk, hogy lesz is! Esedékes havi programunkban főleg a nyári egyleti élettel, a nyári szabadsággal, a szabadidő felhasználásával foglalkozunk. Lapunk más helyén közöljük a fizetési szabadsággal kapcsolatos rendelet ismeretét. A nyári élet megszervezésére pedig szolgáljon mintául Gyöngyös egyleti élete. Kérünk Benneteket Testvérek, hogy a nyár folyamán oly könnyen adódó alkalmakkor barátkozatok össze községték ifjúságával. Ismertessétek meg őket az újnemesi mozgalommal, hívjátok fel mindenki figyelmét munkátokra. Adjátok a mozgalommal még nem ismerős társaitok kezébe az Új Nemesség egy-egy példányát és világossítsátok fel munkátokról.

Főleg Májos Napsugárkánink szeretet és közvetlen propagandája segíthet ebben. A kellemes, kedélyes, úriszínvonalú nyári kirándulások biztosítják legjobban az őszi egyleti élet nagyvonalú megindulását, a műkedvelő előadások, a teastélyek, a céhlakomák és minden más nyilvános társadalmi estélyünk lelkes, újnemesi szellemű közönségét. Minden újnemes Testvérünk egy-egy követője vagy nagykövetője a nagy újnemesi birodalomnak és ahogyan képvisel bennünket, olyan lesz a hírnök és becsületünk szerzője az országban. Tehát barátot, barátot szereznünk sokat, nagyon sokat! A mesterdalnokok nyári „munkája“ a dalgyűjtés és éneklés. Énekeljétek sokat és szívesen. Csináljátok „daljárványt“ mindenütt, ahol megfordultok és tanítatok énekelni minden magyar testvért. Dal, jókedv, úrimoder jellemesze mindenütt az egyleti újnemeseket. Teljen öröme mindenkinek Bennetek, hogy keressék a társaságokat. Az apródookról, a kis inasokról ne feledkeztek meg. Ahol nincs „KIOE“, ott Ti vagytok a pártfogóik. Szerettesétek meg velük az Egyletet, hogy vágyódjanak közénk. Látogassátok meg gyakran a mester urakat. Hívjátok meg őket is családjukat kirándulásaitokra. Általában ápoljátok minden baráti kapcsolatot. Így lesztek kedvencek.

Szeretettel kíván Mindannyiatoknak boldog, virám, szép nyaralást: az Új Nemesség.

Fizetési szabadság

Az iparügyi miniszter rendelkezése szerint a munkaidőkorlátozás felfüggesztésének ideje alatt a fizetési szabadságot legkésőbb a szabadságra jogot adó szolgálati év elteltétől számított egy éven belül meg kell adni az erre jogosult alkalmazottaknak. Ha a munkaadó a fizetési szabadságot ezen idő alatt fontos körülmények sérelme nélkül megadni nem tudja, e határidő elteltével az alkalmazottnak az illető fizetési szabadságra vonatkozó igénye megszűnik. A munkaadó azonban 15 nap alatt a rendes illetményen felül köteles az alkalmazottnak a fizetési szabadság tartamának megfelelő időre eső járandóságot is megfizetni.

E rendelkezéssel kapcsolatban idősebbeknek tartjuk az alkalmazottak fizetési szabadságára vonatkozó rendelet fontosabb részeit felidézni.

Ez a rendelet előírja, hogy az alkalmazottaknak ugyanannál a munkaadónál eltöltött egyévi folytonos szolgálat után éventéknél fizetési szabadságot kell adni. A szabadság legrovidebb időtartama 6 hónap, ötévi folytonos szolgálta után 8 nap.

Azoknak a fiatalokéknak, akik 16. életévüket még nem töltötték be, 14 napi fizetési szabadság jár, még pedig minden körülmény mellett.

A munkaadó köteles az alkalmazottat a megadott szabadságról annak kezdése előtt legalább 15 nappal értesíteni.

A tanoncok fizetési szabadságára vonatkozólag közöljük még:

Az 1936. évi VII. tc. 22. §-a értelmében a tanonctartó mester köteles minden egyes tanoncot július, vagy augusztus hó folyamán 14 napi fizetési szabadságra küldeni. Köteles továbbá ezt a szabadság megkezdése előtt legalább 8 nappal a tanonccal közölni, az ipartestületnek és a tanoncskola igazgatójának bejelenteni.

Az a tanonctartó mester, aki e kötelezettségének eleget nem tesz, kihágást követ el, melyet a törvény 600 pengő pénzbírsággal sújt.

A fenti rendelkezések végrehajtását az ipartestületek felügyeleti hatósága ellenőrzi.

Megjegyezzük, hogy a miniszter az ipari munkavállalók részére május 1. és 15. között egyszeri oda- és visszautazásra 50 százalékos menetdíjkezdvezményt engedélyezett a fizetési szabadság idejére. A kedvezmény igénybevételére jogosító nyomtatványok az Ipartestület útján szerezhethők be.

A januárban megejtett gyöngyösi tisztújításon Kubányi Mihály I. dékán, Hegedűs Pál II. dékán és Terjéki András vigalmi elnök lett. Úgy hangzik ez a néhány név, mint-ha egy egyszerű hírközlést akarnánk adni a gyöngyösi Katolikus Legényegylet életéből. Pedig egészen másról van szó, sokkal nagyobb, sokkal fontosabb dologról. Szeretnénk elmondani, mit csináltak ezek a fiúk Gyöngyösön.

Gyöngyös forgalmas, eleven város. Sok iparos, kereskedő, vasutas, postás, rendőr él ott. A munkásnép szőlőműveléssel foglalkozik, elkülönítve él a többi társadalmi rétegtől. Az iparos és kereskedő ifjúság a Legényegyletbe tömörült. A vasutas, postás, rendős stb. családok nem ismerték az egyelet és gyökértelenül lebegtek a város társadalmi életében. Pedig számuk igen tekintélyes.

Ekkor olyan dolog történt Gyöngyösön, ami példa lehet minden Legényegylet számára. Vasárnap, szabad idejükben a vigalmi elnök, a dékán egy-egy fiút véve maguk mellé, meglátogatták ezeket a családokat és személyesen meghívták a házikisasszonyokat a Katolikus Legényegylet táncestélyire, farsangi báljaira és műkedvelő előadásaira. A figyelemesség mindig felkelti az emberek érdeklődését, s így ezek a családok engedtek az udvarias meghívásnak és megjelentek az újnemesi gondolat hordozói között. Az igazi meglepetés aztán ott érte őket. A pénztár előtt, a folyosón 20—25 tagú rendező gárda várta a csinos kislányokat, hiszen az új jövevényeknek még nem volt ismeretségük. A közsőbböt már táncolva lépték át és zárórág bizony nem pihentek meg szemernyit sem.

A következő alkalommal már nem szorongott a szívük, vajjon petrezselymet árulnak-e, vagy, hogy milyen társaság lesz ott, mert tudták, hogy az egyelet fiaiban új nemesi szellem él és egységesen áll ifjúsági vezetői mögött, akik elhatározták, hogy az Egylet színvonalát melni fogják. Mondanunk sem kell, hogy ez a figyelemesség a kultúresték iránt is felkeltette az érdeklődést és Gyöngyösön egy szindarabot 6—8 alkalommal adnak, de soha egy üres szék nem lehet programálni. Már a nyári kirándulások programját s előkészítették. Csoportkirándulásokat rendeznek a Mátrába, gramafont visznek magukkal, meg egyéb hangszert, magyar nótákat énekelnek, táncolnak, virágot szednek. S ami az ötlet: hogy a lányok maguk sütnek-főznek odakint. Bizony ilyen a helyesen értelmezett egyleti társasélet,

Lássuk hát ki a szép?

EGY kedves jászákóhalmi Napsugárkánk Vas Kató, kérdést intézett hozzám, hogy az elmúlt korok szépasszonyai hogyan ápolták szépségüket és azt is mondom meg, mi az igazi szépség titka. A kérdés első része igen nehéz, mert az elmúlt korok szépasszonyait sajnos, nem ismerem személyesen. Hogy segítsék magamon néhány korunkbeli szépasszonynak tettem fel a kérdést — akiket sajnos, megint nem ismerem eléggé —, mert majd mindegyik azt mondta: „Hogyanisne!... nem engedem magam kivallatni“. De nem azért vagyok vérbeli újságíró, hogy egy ilyen „egyszerű“ kérdésre meg ne tudjak felelni különösen akkor, ha egy kedves Napsugárkánknak szolgálhatok vele. Vegyünk elindulásra egy eleséptelt feltevést. Mondjuk ezt: Az emberek minden időben hiuk voltak. (Ez tudom, hogy igazságtalan megállapítás, de kezdetnek jól) Szépségükért majdnem annyit szenvedtek és talán még többet áldoztak, mint egészségükért. (Ez viszont igaz!) Sohase nyugodtak bele a természet rendelkezésébe, változtatni ígtek rajta, ezer és ezer csalafintassággal küzdöttek ellene. (Ez ugy-e rágalom! De folytassuk tovább.) Egy egyptomi papyruszon, mely a Krisztus előtti 1500 esztendőből származik, már tanácsokat leltünk arra vonatkozólag, hogyan kell ápolni a haját, hogyan maradhat arcunk üde, hogyan kell eltüntetni a redőket stb. Az egyptomi nők öszülő fürtjüket a fekete tehén vérével, a rák epéjével s a szamár megszenedett patájával festették. Kleopátra medvehájjal kendőzgette magát. Alexis nevű görög költő írja, hogy egy dúsgazdag úr a meghívott vendégei fölé négy galambot eresztett, melynek mindegyikét előzőleg más-más illatszerbe mártatta, úgyhogy a fölrebbenő galambok a tollaikról lecsorranó különböző arómákkal hintették meg a társaságot. Náluk egyébként minden testrésznek meg volt a maga hagyományos illatszere. A karé és hónaljé a ménta volt, az arcé és a mellé a pálmaolaj, a térdé és a nyaké a vadrepkény, a

melyet ráadásul a mi újnemesi szellemünk és viselkedésünk gazdagít meg.

Hát ezért írtuk le annak a három gyöngyösi fiúnak a nevét, mert ők megmutatták, hogy kell egyleti életet szórakozva, mégis eredményesen élni és megmutatták, hogy az iparos

hajé a majorána-kenőcs. A római nők megpörzsölt hangyatojásokkal feketítették szemöldöküket. Messli na, az ókor „Kaméliás hölgye“ fekete haja fölött szőke parókát hordott. Akadtak olyanok is, akik az érdesség kedvéért kékre festették hajukat, arcukra éjszakánként friss kenyérből álarcot szorítottak s könnyeztet ittak, hogy — Ovidius a költő tanácsa szerint — sápadtak maradjanak. (Hát idáig csak volnánk, de most jön a java!)

Csodálatos, szinte érthetetlen, hogy meddig tévedezett, botorkált, keresgélt az emberiség, míg megtalálta a szépség titkát, mely nem egyéb, mint az egészség. Századoknak, évezredeknek kellett elmúlni, hogy rászméljenek erre. Homorész idejében még nem ismerték a szappant. A középkorban egyszerre ellejtették fuvrodni. A reneszansz se hoz sok javulást ezen a téren. De a természettudomány már ébredszik. Boncolnak is. A szépségápolást csodálatosképen még mindig a varázslat köde takarja. Velencében órákig ülnek a nők a tetőtornácokon, hogy verőfényvel szókítsék hajukat. A rokokóban fekete szépségtapaszokat ragasztanak arcukra s a férfiak és gyermekek is hajporozzák magukat. „Tűnőten“ kezelik a rútságot azaz, hogy eltakarják. Végül a francia forradalom nyitja föl a szemeket és az elméket. Azóta lehet tudományos szépségápolásról beszélni, melynek elve az, hogy ami az egészséget elősegíti, az szolgálja a szépséget is. Más út erre nincsen.

És ezt szép Napsugárka csak a kuruzslók nem látják be, akiknek érdekük, hogy tovább izzék szeméretlen játékkukat, meg azok a minden áron szépülni akaró dologtalan (és boldogtalan) „szépasszonyok“, akiknek csak egy gondjuk van: sajátmaga. De mi, dolgozó emberek az egyszerűbb, az igazabb, a természetesebb utat választjuk a szépséghez: az egészséget. Igen, és most mindjárt én teszem fel a kérdést: Akar szép lenni? Legyen egészséges!!

Lehet, hogy nem ezt a választ várta, de én becsületes ember vagyok és legyen Maga is az. Hirdesse mindentütt és mindenkinek, hogy az igazi szépség, az egészség.

fiúknak van becsülete és tekintélye, ha művelt, ügyes és udvarias.

Sokat nyert velük az Egylet, de leg-többet a fiúk és elsősorban mégis ők maguk, hiszen ők azok, akik különbek lettek, akiket szeretnek és akik maguk körül szebbé, elevenebbé tették az életet. Gyöngyös gratulálunk!

A CÉHFŐISKOLÁRA vonatkozó körlevél a múlt héten kiment az Egyletekbe. A főiskola igazgatósága tisztelettel kéri az Elnök Urakat, méltóztassanak segíteni, hogy a 120 hallgató július 1-én együtt lehessen. A Püspök Úr öngyémeltőségának június 16-ig kell referálnunk az eredményt.

Özv. Knil Jánosné, Egyletünk régi pártoló tagja meghalt. Tóth János és Luft Józsa vezetőségi tagjaink gyászolják. Az engesztelő szent mise áldozatot a Legényegylet kápolnájában jún. 13-án mutattuk be.

SZERETETTEL KÉRJÜK tisztelet példányos olvasóinkat, hogy a mellékelt csekklaapon előfizetni méltóztassanak. A sajtókamara határozata értelmében tiszteletpéldányt a jövőben nem küldhetünk. Akiktől emiatt távol kell maradnunk, szeretettel köszönjük meg az eddigi érdeklődést és kérjük, kísérjük figyelemmel továbbra is munkánkat.

Március 4-iki számunkban közöltük, hogy az Ujdíósgyőri Kat. Legényegylet Elnöksége kérte tőlünk, hogy társegyleteink közöljék velünk azon legényegyleti tagok névsorát, akik az elmúlt időben a Díósgyőri m. kir. állami Vas- és Acélgárban elhelyezkedtek. Sajnálatos félreértés folytán ezen híren kívül a jövőben ott elhelyezkedni szándékozók névsorát is kérte a szerkesztőség.

Ismételten felhívjuk vidéki Egyleteinket, hogy csakis azoknak névsorát közölje az Ujdíósgyőri Katolikus Legényegylet Elnökségével, akik az elmúlt időben a Díósgyőri m. kir. Állami Vas- és Acélgárban már elhelyezkedtek.

AZ ORSZÁGOS MAGYAR SAJTÓKAMARA, hogy a háborús viszonyok folytán a lapkiadásra háruló rendkívüli nehézségeket némi- leg enyhítse, kénytelen volt egyes megtakarítási rendelkezéseket életbe léptetni, amelyek minden lapkiadóra nézve kötelezők. Egyebek közt megtiltotta a lapkiadóknak a tiszteletpéldányok adását is. Új- nemesi közönségünk bizonyára megértéssel fogadja ezt a kényszerű intézkedést.

Hódmezővásárhely iparos ifjúságát szeretettel köszönti az Uj Nemesség. Szeretnének az alakuló új Egy- letről jelentést kapni. Fiúk! Gratulálunk!

A dunaszerdahelyi Legényegylet március 19-i közgyűléséről beküldött tudósításból kitűnik, milyen gazdag gondolatokban a vezetőség mun- kája. Alkalmadtán részletesen ki-

H I R E K

Rovatvezető: TERJÉKI LÁSZLÓ.

térünk erre. Most csak annyit, hogy szívünk egész melegével köszöntjük ezeket a lelkes embereket és további áldásos munkájukra Isten áldását kérjük.

Böhöneyi Egyletünk öntudatos egyleti munkáját igen nagyra értékeljük. A mesterdalmok-esopert meg- alakításával — úgy hisszük — orszá- gos hírű szép munkát végezhetnek. Szeretettel várjuk Böhöney nótás if- júságát.

Csepel A második kerületi egy- ház-közös legényegylete hétfőn este tartotta alakuló közgyűlését. A gyűlést Fillér László ifjúsági dékán nyitotta meg és meleg szavakkal köszöntötte Pintér József v. ország- gyűlési képviselőt, m. kir. kormány- főtanácsost, a Legényegyletek or- szágos elnökét, aki közel egy óras beszédben fejtekte ki a legényegyle- tek célját és rendeltetését. A köz- gyűlés azután tisztikart választott.

Zalaegerszeg. A Zalaegerszegi Katolikus Legényegylet vasár- nap délelőtt tartotta évi rendes köz- gyűlését Pehm József pápai prelátus, díszelnök vezetésével. A gyűlé- sen elhangzott jelentésekből megál- lapítható, hogy a Legényegyletben valóban katolikus ifjúkhoz méltó munkás élet folyik és ha a mai rendkívüli állapotok megszűnnek, az egyesület a virágzás magas fo- kára emelkedik.

Szeged. Május 2-án a szegedi Ka- tolikus Legényegyletnek vezetői Kaposi Gyula egyházmegyei elnök el- nöklete alatt értekezletet tartottak. Az értekezlet elhatározta, hogy a Délvidék visszatérésének emlékére a Szabadkai Katolikus Legényegyletnek díszzászlót adományoznak s mind a Szabadkai, mind a Délvidék visszatérésével visszakerült Legényegyleteket levélben köszönti. A Sza- badkára küldendő zászlót május

Az Uj Nemesség éted él!

Kérjük kedves előfizetőinket, hogy hátralékos díjajukat küldjék be a kiadóhivatalnak.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rot- tenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: vitéz **PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.

26-án Uj-Szegeden, a Lourdesi-bar- lang kápolnánál szentelték fel az évvégi Tedeum-ünnepséggel kap- csolatban. Az Uj Nemesség gratulál a felemelő gondlatnak.

Dunaszerdahely. A dunaszerda- helyi kat. Legényegylet április hó folyamán rendezett versenyeinek eredményei. Sakk: 12 versenyző kö- zül 1. Rác Lajos, 2. Balázs Károly, 3. Kertész László. Billiárd: 1. Mar- czy Vilmos, 2. Marczy Géza, 3. Ba- lázsy Károly. Kolping vándorfűj 1940—41 évi védője Marczy Vilmos.

Rákosesaba. Virág Gellért tagtár- sunk a Rákosesabai Legényegylet kultúr csoportjának a vezetője, most rendezti sajtó alá Álmodik a falu című verses kötetét. Tagtestvérün- ket Móra Ferenc fedezte fel. Öste- beltség, I. elemije van. Könyvének ára 150 P. Megrendelhető a szerző- nél: Rákosesaba, Losonci-u. 74.

Egor József Kőbányai dékán el- jegyezte Váci Magdolna úrleányt. Az Uj Nemesség sok boldogságot kíván nekik.

Legényegyletek Országos szövetsé- gének Szolnoki kerülete ez évben is megrendezi „Kolping” Labdarugó Kupa Körmérkőzéseit. A múlt évi bajnok Jászberényi csapatán kívül ez évben is résztvesznek a többi összes Legényegyletek, sőt még Karcag és Jászjákóhalma is jelent- kezett játékra. A Kupa mérkőzések június közepén veszik kezdetüket.

Kolozsvár újnemesi újabb 50 példányban fizettek elő az Uj Ne- mességre. Köszönjük Szőke Gyula dékán Testvér igazán újnemesi tá- mogatását. Ezzel Kolozsvár rang- sorban a 18 helyre került.

TESTVÉREK! Sürgősen jegyez- zétek elő: minden újnemes vásárol- ja meg könyvtára részére a „MUN- KÁSIFJÚ KÖNYVTAR” kitűnő könyveit. A II. kötet most jelent meg, itt van a kezembe. Testvérek, röviden: kitűnő!! Mindenki vegye meg. ÁRA 40 FILLÉR. Kapható testvérszervezetünkben, a KIOE- ban, Budapest, Mikszáth Kálmán-ter 4. (Dékán Testvérek, őrizték meg jól a címet, hogy a kérdezősködőket eligazíthassátok.)

A KEDVEZMÉNYES UTÁZAS- HÓZ szükséges igazolványok és utal- ványok kiváltására az ipartestületi irodában jelentkező segédek és ta- nonokok hozzanak munkadójuktól igazolványt, amely tartalmazza az alkalmazott nevét, születési idejét és helyét, valamint a helyet (község nevét), ahová a szabadságot utazni kíván.